****

Salga Attila

****

NUSIKA ELSŐBE MEGY

****

Egy kislány történetei

Debrecen 2011

****

****

NUSIKA ELSŐBE MEGY

© SALGA ATTILA

DEBRECEN 2011

1. NUSIKA

Annamária vagyok, de ez olyan hosszú, mint egy kilométer.

Nagyika mondta, hogy Nusika legyek.

A Dagi Lali Husinak csúfol, de attól én még nem vagyok kövér, de már hat éves…

Még hatvankettőt kell aludni, és akkor ősszel megyek iskolába.

Olyankor lesz ősz, amikor Robi, a testvérem, azt mondja, hogy, jaj, megint kezdődik az iskola!

Én már nagyon várom.

Akkor biztosan megkérdezhetem a tanítónénitől, miért van az, hogy Hófehérke mindig beleharap a mérgezett almába.

Akárhányszor anyukám felolvassa.

Pedig már tudhatná.

Én előre megmondom neki, mégis.

Ő talán nem járt első osztályba?

2. MOBIL

Aputól kaptam egy mobilt.

Ha az 1-es billentyűt megnyomom, utána a telefonkagylót, akkor Apu megkérdezi, hogy mi újság, hogy vagyok, ugye nincs bajom.

Ha a 2-es billentyűt és a telefonkagylót nyomom meg, akkor is csörög valahol, majd Anyu jelentkezik, és megkérdezi, hogy vagyok, mi újság, ugye nincs bajom.

Ha a 3-as billentyűt választom, akkor Nagyi jelentkezik, és kérdezi, hogy mi újság, ugye nincs bajom.

Ezért, amikor nincs újság és nincs bajom, nem szoktam nyomogatni a gombokat.

De van rajta hangrögzítő. Megtanultam, hogyan kell használni.

Még írni és olvasni rendesen nem tudok, de a telefonnak a magnója megjegyez mindent.

Ha majd nagyobb leszek, akkor leírom.

3. Á-BÉ-CÉ

Már tudok betűket írni.

Ki tudom olvasni, hogy „cica”.

Csak az a baj, ha leírom az első betűt, Apukám szerint „cé” betűt írtam, Anyukám és Nagyi szerint meg „cö” betűt írtam.

Ha elkezdem úgy olvasni, ahogyan ők mondták, akkor így kell olvasni: „cé-i-cé-a” vagy „cö-i-cö-a”.

Semmi értelme!

Ha Bogi cicámnak a „cic” helyett azt mondom, hogy „cö-i-„cö” vagy „cé-i-cé”, nem figyel rám, hanem tovább nyaldossa a szőrét.

Ez az olvasás még macskának se való.

4. BOGI

Bogit olvasni tanítottam.

Odabújt hozzám, és azt mondta, hogy „miau”.

Nem helyes.

„Mö-au!”

Ez a helyes!

Vitatkozott: „Miau-miau!”

Na jó, akkor se úgy.

Mondd azt, hogy „Mé-au”!

Nagyon sokszor elismételtem.

Aztán nem tetszett neki: „Kffffffff!!!”

Ezt is kijavítottam: „Kö-fö-fö-fö-fö-fö!!!”

Otthagyott.

Én megmondtam: az ilyen olvasás még macskának se való.

5. HÖ-Á-ZÖ

Van egy elsős könyvem, tele van mindenféle színes betűkkel és rajzokkal.

Minden rajzot el tudok olvasni.

A betűk nem nagyon érdekelnek.

Sokat megismerek, csak nem tudom, hogyan kell kimondani.

A rajzokkal nincs baj, mert tudom, hogy „ház” és nem „hö-á-zö”.

A tv-t tévé-nek mondják és nem tövö-nek.

Szerintem a betűket azért találták ki, hogy nehezebb legyen olvasni!

6. OLVASÁS

Tomi egy könyvet olvas.

Az egri csillagokról szól.

Én már láttam a filmet videón kétszer.

Ő is megnézte, most mégis olvassa.

Az olvasást gyakorolni kell, hogy ne felejtsük el?

Még nyáron is?

És a videót hogyan kell gyakorolni?

Ha sokszor megnézem a filmet, akkor megunom.

Tomi azt mondja, hogy a könyv jobb, mint a film.

Hogy lenne jobb, mikor annyi, de annyi betű van benne!

Igaz, vannak benne képek is.

De azok nem hasonlítanak a filmre.

Akkor hogy lehet a képeket elolvasni a könyvben?

7. HEKTOR

Dagi Lalinak van egy akkora kutyája, mint egy ház…

Egy kis ház…

Egy kutyaház…

Egy nagy kutyaház…

Ebben lakik Hektor, és akkora, mint egy ház.

Mint egy kisebb ház.

Mint egy kutyaház.

Nem, nem.

Kisebb, mint a kutyaház.

Udvarias borjúkutya, mert mindig kezet akar csókolni nekem.

Kétszer már sikerült is neki.

Aztán olyan közel jött hozzám, úgy nekem dőlt, hogy rögtön Kukának éreztem magam.

Én, a törpe, átférnék a hasa alatt.

Na jó… Nem állva, hanem fekve.

8. Varázsceruza

Van egy varázsceruzám.

Ezzel mindent le tudok rajzolni.

Apu magára ismert.

Anyu szerint ő nem olyan szép, mint a rajzon.

Nagyi azt mondta, hogy ő már nem olyan fiatal.

Robi, a testvérem, nem ismerte meg magát, mert a képen négy lába volt.

Szerinte az egy elgázolt ló.

Elsírtam magam.

Hát már hogy mernék én egy elgázolt lovat rajzolni?

9. HERCEHURKA

Oviban Andi odajött hozzám, és azt kérdezte, tudom-e mi az, hogy „hercehurca”.

Igen, nagyon tudom, de nem mondom meg.

Ő se.

Én azért nem, mert egyszer, amikor megengedték, hogy sokáig nézzem a videót, mégis azt mondták a szüleim, hogy elég volt már.

Én meg csak tovább néztem.

Még egy kicsit, még egy kicsit, megvárom, még vége lesz, már mindjárt vége lesz.

Akkor mondta Apukám Anyukámnak, hogy minek ez a sok *hercehurka*, kapcsold ki és kész.

Azóta későig nem nézhetek sok *hercehurkát*.

10. FOLYIKA

Nyáron, amikor Bogi cicámnak nagyon melege van, sok folyadékot kell innom.

Különben kiszáradok, mint a fa az udvaron.

Mondtam Apukámnak, hogy szerintem a benzin is folyadék, sőt az olaj is, és mégsem isszuk meg.

Amit szabad inni az nem lehetne „folyika”?

Sajnos nem értette, miről beszélek, mert ő már régen járt első osztályba.

Azóta újságot ír, és rengeteg kávét iszik.

A kávé is folyika.

11. VÍZ

A víz mindig változtatja az alakját.

Ha pohárba öntöm, akkor pohár a formája.

A kancsóban megnő, és olyan lesz, mint a kancsó.

A vízipisztolyomban a víz hosszú, mint a madzag.

A csapból úgy folyik ki, mint egy kötél.

A pocsolyában furcsa alakja van, koszos és néha büdös.

Most már csak azt nem tudom, hogy a víznek a hasamban milyen alakja van.

A tükörben nem látom.

12. SÜLETLENSÉG

Régebben megkérdeztem az oviban Mártika nénitől, hogyan születik a kistestvér.

Ha Móni nekem elmondta, akkor az óvónéni biztosan tudja, hogy Móni igazat mondott-e.

Ne kérdezzek ilyen sületlenségeket! – felelte Mártika néni.

Hogy lehet egy testvérke „sületlenség”!?

Ki látott már „megsült” testvérkét?

Szerintem tudja, de nem meri elmondani.

Van neki egy kislánya, Mariettának hívják. Igaz, csak három éves.

Sokáig hordta a pocakjában.

Hát mért nem mond legalább annyit, hogy pocakban nő a kisbaba.

Ezt megérteném.

És hozzátehetné még, hogy egyformán születnek a fiúk és a lányok.

13. SZÁMOLÁS 1.

Robi tíz éves.

Ennyi ujjam van a két kezemen.

Hiába mondom neki, hogy tudok számolni, nem hiszi el.

Kettő meg kettő az négy.

Négy meg kettő az hat.

Azt kérdezte, mennyi tíz meg tizenegy.

Na, gyorsan lerúgtam a papucsom, és elkezdtem számolni.

De Robi becsapott, mert a kezemen és a lábamon csak húsz ujjam van.

14. SZÁMOLÁS 2.

Apu újságot ír, Anyu könyvel egy irodában.

Itthon is mindig a számológépét nyomkodja.

Ilyen adó, olyan adó, áfa, béfa, céfa…

Én csak ilyet ismerek: ma*fa*, te*fa*, cse*fa*, vagyis almafa, körtefa, cseresznyefa.

Apu meg állandóan imélezik.

Jó, kétszer megkértem, hogy játsszon velem, de már háromszor nem játszott.

Tudok én magamban játszani.

Én vagyok a tanító néni.

Na, gyerekek!

Mennyi lesz tíz meg tizenegy?

Ugye nincs annyi lábujjatok? Most mi lesz?

15. Való

Néztem a tévét anyuékkal.

Láttam, hogy ütik, verik egymást a filmben, aztán meg csókolóznak.

Kit érdekel!?

Apu meg azt mondta, hogy ez nem gyerekeknek való.

Menjek a szobámba videózni.

Azt nem értem, hogy tud egy felnőtt az én fejemmel gondolkodni.

Ő tudja, hogy nekem mi nem való?

Én is tudok az ő fejével gondolkodni.

Neki meg a cigi nem való.

16. MEGSZOKTA

Apu gyakran füstöl az udvaron, amikor szívja a büdös bagóját.

A cigi nem ennivaló, nem innivaló, nem keksz, nem olyan, mint a csoki.

Ő is tudja, és azt mondta, hogy ez csak egy rossz megszokás.

Hát én se jól, se rosszul nem tudom megszokni!

17. Valóság 1.

A mesét már csak a kicsik hiszik el.

Le kell szoknom.

Azt mondja Apuci meg Anyuci, hogy most már a valósággal foglalkozzam.

De mi a valóság?

Hát… minden, ami nem mese.

Csak azt nem értem, hogy Apuci este mégis mesét olvas nekem, nem valóságot.

Utána azt mondja, hogy nincs mese, most már aludnom kell.

Hát… ez a valóság?

Az alvás?

18. Valóság 2.

Bicajozni ment az egész család a kerékpárútra.

Apu és Anyu Lajos bácsiéktól kértek bicajt.

Robinak és nekem sajátom van.

Klassz volt!

Útközben láttam két vízilovat, három zsiráfot, négy kengurut, két elefántot, három zebrát, négy majmot, öt kígyót…

Na, eddig ez mese!

Igen, láttam!

Kicsit arrébb…

És nem akkor, hanem az állatkertben.

Ez pedig a valóság.

Sokféle valóság van!

19. HANGYÁK

Nézegettem a hangyákat az udvaron.

Olyan sebesen szaladgáltak, hogy ne voltam képes elég gyorsan forgatni a szemem, és nem tudtam mindegyiket utolérni.

Dolgoztak.

Valamit mindegyik vitt a csőrében vagy a szájában.

Nagyi azt mondta, hogy bábot visznek.

Nem *bábot,* hanem *babot*!

Elég sokáig vitatkoztunk, de nem haragudott meg érte.

Amikor azt mondta, hogy hangyatojást hordanak, na, akkor értettem meg.

De mért van az, hogy előbb babot visznek, aztán bábot, és aztán hangyatojást?

Én nem tudom megkülönböztetni.

Az első osztályban ezt is megtanuljuk.

20. HEVESEN

Értem azt, hogy nem mind arany, ami fénylik.

Értem azt, hogy éhes disznó makkal álmodik, mert azt szereti.

De én miért nem álmodom csokival, mikor azt szeretem?

Ja, persze, mert én nem vagyok éhes disznó.

Egyszer volt Budán kutyavásár…

Miért csak egyszer?

Nem volt elég kutya?

Él, mint Marci hevesen…

Ha valaki hevesen él, akkor szerintem gyorsan és melegen él.

Ennek pedig megint nincs semmi értelme.

Addig nyújtózz, ameddig a takaród ér.

Na, ez igazán értelmes dolog.

Csak hozzá kellene tenni: ha tovább nyújtózol, megfázik a lábad.

21. NEM CSÚFOLÁS

Robit szeretem, mert ő a testvérem.

Ő is tudja.

Akkor is tudja, amikor csúfol: „Nusika□Zsuzsika, Nusika□Husika!!!”

Nem figyelek oda.

Ha azt mondom neki, hogy „mamlasz kamasz”, az csúfolás?

Hát nem, mert Anyu is azt mondta neki egyszer.

Hogy mikor?

Régen, amikor nem nézett az orra elé, megbotlott, és majdnem elesett.

Tegnap én is Bogit néztem a fán, megbotlottam, és elestem.

Nekem Anyu azt mondta, hogy „kis ügyetlen”.

Ez se csúfolódás.

Mert nem ütöttem meg magam.

Különben Bogi volt az oka mindennek.

22. NAGY LESZEK

A szomszéd Pista bácsi reggel azt kérdezte, hogy mi leszek, ha nagy leszek.

Miért kérdez olyat, amire válaszol is?

Ha nagy leszek, akkor nagy leszek!

Ha befejezem az összes iskolát, ami Debrecenben van, akkor leszek valami vagy valaki.

Az pedig nagyon hosszú idő.

Tízmillióig kell számolni.

Jó, hát addig nem, de százig minden nap ötször.

Az biztos!

23. ASZPIRIN

Robi nagyon hangosan bömböltette a videóját.

Anyu nagyon hangosan mondta, hogy „jaj, megsüketülök”!

Én is nagyon hangosan kiáltottam neki, hogy vegyen be aszpirint, mert a tévében láttam, hogy az mindenre jó.

Robi ellen nem volt jó.

24. BARÁTNŐK

Milyen érdekes, hogy én még nem vagyok nő, csak kislány, mégis van négy barátnőm: Andi, Vica, Móni és Erika.

Andi és Vica olyan könnyen hasonlítanak egymásra, mint ahogy én nehezen se tudnék hasonlítani Robira.

Ők ugyanis ikrek.

De meg tudom különböztetni Andit Vicától.

Amikor azt mondom, hogy „Andi”, akkor ő jön oda, amikor Vicával beszélek, akkor meg tudom, hogy vele beszélek.

Apu és Anyu mindig összekeveri őket.

Nekik a munkájukra jobban kell figyelni, mint az ikrekre.

25. HÖLGY

Apu kiállt a garázsból.

Intett nekem, hogy beülhetek.

Mindig így szokta.

Igen, de amikor Anyu vagy Nagyi jön, és Apu mellé akar ülni, akkor Apu kiszáll, és kinyitja neki az ajtót.

Nekem mindig belülről nyitja ki, vagy még úgyse.

Megkérdeztem tőle, hogy van ez akkor.

Azt felelte, hogy a hölgyeknek meg kell adni a tiszteletet, ez így illik.

Mikor leszek én *felnő*, hogy *felnőtthessek*? Még utána is várni kell biztosan, hogy hölgy lehessek.

26. JÓ ÉTVÁGYAT!

Amikor eszünk a konyhában az asztalnál, jó étvágyat kívánunk egymásnak.

Köszönömmel kell válaszolni.

Nekem mindig jó étvágyam van.

De nem azért, mert kívánják.

Mert éhes vagyok!

Azt meg nem szabad mondani, hogy „jó éhséget!”, mert az nem jó.

Robinak hiába mondják, hogy jó étvágyat, ha főzeléket, gyümölcslevest kell enni.

Én sohase kívántam neki, hogy ne legyen jó étvágya.

Titokban az én tányéromba rakja.

Ezért is van nekem jó étvágyam, fölösleges még kívánni is.

27. NUSIFOCI

Robinak eljött mind a három haverja: Krisztián, Kende és Kund.

Mindenkinek olyan neve van, amilyet adnak neki!

Én nem kifogásolom.

Engem nem vettek be a focizásba, mert azt mondták, hogy nem lánynak való.

Megsértődtem, és elmentem pattogtatni a labdámat a falhoz.

Ez is foci, csak nem úgy hívják.

Lehetne falfoci, nusifoci, elkapfoci, kézifoci.

És még nekem mondják, hogy ez nem foci.

Dehogynem!

28. TÜNDÉR

Jolika néni a szomszédból hozott ajándékba fánkot.

Ő sütötte.

Nekem hozta.

Csak nekem, mert tegnap azt mondtam neki, hogy olyan aranyos, mint egy tündér.

Most meg ő mondta nekem, hogy „a tündérnek hoztam”.

Mindenkit megkínáltam belőle.

Óvodában tanultuk, hogy így illik.

Megint tündérnek nevezett.

Az nem lehet, hogy az óvodában rosszra tanítanak.

Nekem csak két fánkom maradt.

29. TAKARÍTÁS

Anyu szokott takarítani.

Én is segítek, és kérdezgetek tőle mindenfélét, hogy okosabb legyek.

Honnan van ez a sok por?

Ha a porszívó beszívja, mi is beszívjuk?

A porszívónak kicseréljük a betétjét.

A mi betétünket ki cseréli ki?

Milyen por a *ka-por*?

Vagy *ká-por*?

Ki találta fel a portörlő ruhát?

A boszorkányok motoros seprűn járnak-e már?

Hol van a pályaudvaruk?

Ott már porszívót használnak az utasok?

Anyu nem nagyon felelgetett, mert zúgott a porszívó.

A végén elküldött, hogy inkább takarítsam ki a babaházamat…

30. LÁTTA

Az udvaron a homokban játszottam.

A vödrömben sütöttem süteményt.

Jött Robi.

„Mit csinálsz, Nusika?”

Nem látta mit csinálok?

Dehogyisnem, látta!

„Te most beszélsz?” – kérdeztem vissza.

„Persze, beszélek.”

„Na, látod!

Tudom, hallom, és én ezért nem kérdezem, hogy mit csinálsz, Robika.”

31. TOMPA

Ma nagyon tompa a fejem.

Vagy az agyam, ami a fejemben van.

Nehéz gondolkodnom.

Mire is akartam gondolni?

Nem jut eszembe.

Lassan olyan leszek, mint Anyu esténként?

„Nagyon fáradt vagyok és éhes.

Számok úszkálnak a szemem előtt.”

De érdekes, hogy én nem vagyok éhes, mert most ettem meg két szendvicset, a szememben nem úszkálnak számok…

És most már nem is vagyok fáradt.

Eszembe jutott, hogy Bogira akartam gondolni.

Megyek és megsimogatom.

32. IVOTT

Kocsival mentünk az áruházba.

Két rendőr bácsi integetett.

Apu elég későn vette észre őket, fékezett, és azért meg tudott állni.
Kérték az igazolványait, közben megkérdezték, hogy ivott-e.

Én mondtam, hogy persze, az előbb, és jó sokat.

Ki kellett szállnia, hogy a szondába fújjon.

Kihajoltam a kocsiból, és úgy magyaráztam el, hogy ásványvizet ivott; a maradék ott van mellette a flakonban.

Nézegették a kis csövet, hogy milyen színe van.

Jó színe volt, mert elengedték Aput.

Az egyik rendőr bácsi megkérdezte, hogy hívnak.

Aztán jó hangosan megjegyezte, hogy rendes kislány vagyok.

Apu tényleg csak vizet ivott.

Utána mégis fejmosást kaptam: „Miért avatkozol bele a felnőttek dolgába?” „Szégyenbe hozol minket!” „Inkább hallgass!”

Jó, én soha többé nem szólok bele.

Mért nem azt kérdezték, hogy mit reggelizett?

Azt nem tudom, mert akkor nem voltam a konyhában.

33. ÁRNYÉK 1.

Amikor süt a nap, nagyon meleg van.

Mindenki tiltja, hogy a napra menjek.

De mindig nem lehetek árnyékban.

És különben is az árnyék mozog, a fák között is átsüt a nap.

Most mit csináljak?

Átszaladom a napot, beszaladok az egyik árnyékba, aztán kiszaladok a másik árnyékba.

Ez egy új játék.

Robi nem akar velem játszani, inkább olvas.

Ő megtalálta az igazi árnyékot, én még nem.

34. ÁRNYÉK 2.

Vajon első osztályban lesz-e elég árnyék?

Jut-e mindenkinek?

Ott is szaladgálni kell?

Gondolom, hogy a tanító néni ezt is meg tudja oldani, és kipihenhetjük magunkat.

Robitól hallottam, hogy kevés a szünet az iskolában.

Van tavaszi szünet, nyári szünet, őszi szünet, téli szünet, hétvégi szünet.

Szerintem ez nem kevés!

Egyáltalán: mikor járunk iskolába?

35. ÁRNYÉK 3.

A strandon is ritkán van árnyék.

Mindenki azt mondja, hogy veszélyes a napon lenni ilyen kis fehérbőrű gyereknek.

Bekentek napolajjal, ami véd a naptól.

Mégis csak a vízben lehetek.

Ott is van nap, de az nem bánt?

És aki mégis napozik?

A felnőttek.

Nekik mindent szabad.

Vagy vannak rossz felnőttek is?

Anyu szerint igen.

Nem merek odamenni minden napozóhoz, és azt mondani, hogy Anyu szerint rossz felnőttek.

Szerintem is azok, de…

Inkább nem.

Különben is olyan sokan vannak, hogyha végigjárnám őket, akkor teljesen leégnék.

Már régen ott fekszenek, és még most sem füstölnek…

36. ROMANTIKA

Apu vett mindegyikünknek palacsintát, szendvicset, ásványvizet.

Nagyi szerint jobb lett volna otthonról hozni kaját, mert így most kiürült Apu pénztárcája.

Apu és Anyu elmagyarázta, hogy a strandéletnek megvan a maga romantikája.

Nem értettem pontosan, de jó volt, hogy a romantikába belefért Robinak egy epres-sárgadinnyés, nekem pedig egy ribizlis-citromos fagyi.

Én szeretem a romantikát.

Nagyi szintén nyalt a fagyimból.

Én erőltettem.

Ő nem akarta.

Most már ő is szereti a romantikát.

37. ELVESZETT

A hangosbemondó azt ordította, hogy egy szőke, hároméves kisfiú elvesztette a szüleit.

Szerintem a szülei vesztették el őt.

Egy gyerekre vigyázni kell, mert ő még nem tudja, hogy elveszhet.

Szívesen megkeresném, de Apu, Anyu és Nagyi nem hagynák.

De én tudom, hogy a fagyizónál van!

Neki ki vesz ribizlis-citromos romantikát?

38. LEVEGŐ

Már négyéves koromban megtanultam úszni, és azóta se felejtettem el.

Pedig nem sokat gyakoroltam.

De nem baj, mert nem tudok belefulladni a vízbe.

Nincs is nagy kedvem.

Robi is tud úszni.

Ő gyakrabban merül a víz alá.

Tovább bírja lent, mint én.

Hogy honnan veszi azt a rengeteg levegőt?!

Nem a víz alatt találja. Az biztos!

39. KARATÉ

Egy szemtelen kamasz mamlasz elkezdett rám vizet fröcskölni.

Már alig láttam, de mégis visszafröcsköltem.

„Hagyd abba, nem vagy te óvodás!”– kiabáltam.

Odajött Robi.

„Hogy mered bántani a húgomat?!

Menjél ki vele a partra, ott mutasd meg, milyen legény vagy!

Nusi már két éve karatézik.

Úgy kivág Japánba, hogy belekékülsz!”

Robinak nagyon kellett ez az epres-sárgadinnyés fagyi.

Legközelebb én is olyat eszem.

40. TEJFOG

Nekem már öt igazi fogam van.

Még nem nagyok, csak olyan kis töpörtyűk.

Az első tejfogam a palacsintában hagytam, mert beletört.

A második tejfogam futás közben kiesett.

A harmadik tejfogam sokáig mozgott, aztán kimozogta magát, és kiköptem.

A negyedik tejfogam beleesett a tejbe, amikor ittam.

Az ötödik tejfogamat kilökte az ötödik igazi fogam, és azt is elvesztettem.

A hatodik most lötyögősödik.

41. SZÚNYOG

Onnan lehet tudni, hogy estefelé van, mert olyankor már csípnek a szúnyogok.

Agyon kell őket ütni.

Én már teljesen piros vagyok.

Ha megszúrnak, bepirosodok, bedagadok, ha agyonütöm valamelyiket, akkorát ütök, hogy nekem jobban fáj.

Attól is bepirosodok.

Ez nem igazságos.

Anyu felöltöztetett.

Most már csak vakarózom.

Ez se jó.

42. LOCSOLÁS

Este locsolhatom a virágokat a kertben.

Olyan sokat isznak, hogy nem győzöm hordani a vizet a kis vödrömben.

Nem esznek, csak isznak.

Van egy nagy jázminbokor. Az annyit iszik, mint a kefekötő.

El kell osztani szépen, hogy mindegyiküknek jusson.

A szúrós kaktuszoknak nem adok.

Hogyisne, hogy még több tüskéjük nőjön!

Aztán nem veszem észre, valamelyikük alám jön, én meg beleülök.

43. TEJFÖL

Olyan sokáig locsoltam, hogy megégett a bőröm, este vörös voltam.

Nem a szúnyogcsípéstől.

A naptól.

Anyu olajjal akart bekenni, de Nagyi győzött, akit az ő Nagyija még tejföllel gyógyított.

Bekenték az egész testem, még az arcomat és a bokámat is.

Nagyon hamar hüvösöm lett tőle.

Odajött Bogi, és elkezdte nyalni a lábamról a tejfölt.

Nagyon cikis volt.

Mindenki úgy mulatott Bogin, mintha ő lenne a tévésztár.

Apu lefényképezett Bogival, de elfelejtette, hogy meztelen vagyok.

Nem mutatom meg senkinek.

Csak Bogit szabad megnézni és a bokámat.

44. PAPUCS

Elkezdtem összeadni a papucsokat.

Nagyinak van kettő, Apunak van kettő, Anyunak van kettő, Robinak van kettő, nekem van kettő.

Összesen 10 darab papucsunk van.

Most jön a kivonás.

Ha elveszek egy papucsot, akkor valakinek ugrálnia kell, mert a másik lábára nem jut papucs.

Ha kettőt vonok ki, akkor marad nyolc papucs, de valaki nem jöhet le az ágyról.

Ez a kivonás nagyon igazságtalan.

Ha most a 10 papucsból el kellene venni tizenegyet, akkor a szomszédból kellene egyet kölcsönkérni.

Mondom én, hogy a kivonás nagyon igazságtalan. Nem szeretem.

45. PINCE

Apu kereste a kalapácsát.

Hívott segíteni, de azt nem mondta, hogy lemegyünk a pincébe.

Én pedig akkor már nem tehettem hozzá, hogy félek.

De nemcsak én féltem, hanem egy kicsit ő is, mert megfogta a kezem.

Nagyon sötét és büdös volt lent.

Apu felkapcsolta a villanyt.

Világosabb lett, de a levegő pisi szagú maradt.

A falakon két szellem mozgott össze-vissza.

Nem, nem azok voltak, mert szellemek nincsenek.

Hát akkor két gonosz boszorkány!

De már kihaltak!

Állati rossz, ha nem tudom, mitől kell félnem.

Szerencsére Apu hamar megtalálta a kalapácsát.

Amikor felfelé mentünk a lépcsőn, már nem féltem.

Megfogtam a kezét, nehogy véletlenül elessen.

46. SZIRÉNA

Amikor felforr a teavíz, a teáskanna sípol.

A telefon csörög, cseng, ha keresnek valakit.

A rendőrautó szirénázik, ha üldözi a betörőket.

A tűzoltókocsi is szirénázik, amikor tűz van.

A számítógép jelzi, hogy bekapcsolták.

Az én mobilom zenél, ha Apu, Anyu vagy Nagyi keres.

De mit csináljak én, amikor szomjas vagyok, és nem tudok még szirénázni...?!

47. HÉTVÉGE

Vasárnap majd nem kell iskolába járni.

Szombaton se kell.

Ez a hétvége.

Itt van a vége a hétnek.

Csak azt nem értem, ha vége van, akkor mégis hogyan tarhat a jövö héten is.

Aztán szintén vége van, de holnap újból feltámad.

48. VÖRÖS

Amikor Laci bácsiéknál voltunk, és a felnőttek piros bort ittak, kiderült, hogy mégse pirosat, hanem vöröset ittak.

Anyu vörös rózsákat kapott, de én az összeset pirosnak láttam.

Piroska nem lehet Vöröske.

A vérem piros, ha elpirulok, az arcom vörös.

A nők haja vörös, de Anyu mégis pirosítót használ.

A kocsink színe piros, az ég alja meg már megint vörös.

Én ezt sose tudom megtanulni…

49. ERIKA

Erika a legjobb barátnőm.

Elég messsze laknak, de az anyukájával gyakran eljön.

Pirike néni és Anyu szintén barátnők.

Nem hallgatóztam, de hallottam, hogy mindig rólunk beszéltek.

Mi is csakazértis kibeszéltük őket.

Anyu az Apu papucsát hordja, mert Apunak három van, az Anyué pedig mindig elszakad.

Hahaha!!!

Pirike néni meg mezítláb jár a lakásban.

Még azt is elmondtam Erikának, hogy láttam, amikor Anyu és Apu puszilkodott.

Ez azért volt, mert Anyuci elmesélte Piri néninek, hogy nem szeretem a főtt tojást, a lecsót, de imádok száraz kenyeret rágni.

Hát ezt igazán nem kellett volna!

Most már Piri néni is száraz kenyéren fog rágcsálódni…?

50. VÖDÖR

Erikával homokoztunk.

Én a sárga vödrömmel kalácsot sütöttem, a piros vödrömben vizet hoztam.

Erika pedig azt hitte, hogy övé a piros vödör.

Pedig én a kéket és a lilát adtam neki.

Nem örökbe, csak játszásiból.

Miért gondolta, hogy ő döntheti el az én homokozómban, hogy melyik vödörrel akar játszani?

Már azt hiszi, hogy ősszel rögtön második osztályba mehet?

51. HINTA

Anyuval elmentem Erikáékhoz.

Szép, nagy házuk van.

Nem hagyták megnézni.

Kiküldtek minket játszani az udvarra.

Erikának klassz hintaágya van.

Belefeküdtem, ő pedig lökdösött.

Egyszer úgy taszított meg, hogy majdnem legurultam.

Aztán kétszer én is úgy meglöktem, hogy tényleg leesett.

Egy kicsit vérzett a térde.

Ha ő összekeveri a vödröket az én homokozómban, akkor egyszer ő is legurulhat a saját hintájáról!

Utána nem mertem beleülni a hintájába.

52. ÁLMOS

Álmos vagyok.

Pedig most keltem fel az ágyból.

Mosakodni kellene, de álmos vagyok.

Visszabújok az ágyba.

Ez a jó!

Olyan, mint este.

Ha behunyom a szemem, már nem leszek álmos.

Anyu szól a konyhából.

„Nyuszikám, felkeltél már?”

Kiugrom az ágyból.

„Felkeltem, és nem vagyok álmos” – kiáltom neki.

Ha Anyu kérdez valamit, sosem vagyok álmos.

53. ISKOLATÁSKA

Vettek nekem egy nagyon klafa iskolatáskát, ami nem táska, hanem hátizsák.

Már vannak benne füzetek, könyvek, színes ceruzák és toll is.

A hűtőből beletettem egy húskonzervet, de Anyu kereste, én pedig megtaláltam.

Most ismét hűteni kell.

Bogit is betettem a hátizsákomba, csak a feje látszott ki.

Nem tetszett neki.

Látom rajta, hogy ő nem szeret majd iskolába járni.

54. TÖFF-TÖFF

Anyu németül tud beszélni, Apu pedig angolt beszél és eszperantót.

Azt mondta nekem, hogy *Saluton* vagy ilyesmi.

El kellett ismételnem.

„Szaloncukor! Apu, ennek legalább van valami értelme, és te is szereted!”

Én meg beszélek Bogi-cicául.

Megnyomtam egy kicsit az orrát játszásiból.

Csak olyan kicsit, hogy töff-töff.

Nyáuuuu, mondta, majd hozzátette, hogy kffffffff.

Aztán otthagyott, mert nem akart tovább beszélgetni.

Mondjuk, ennek se volt sok értelme, de legalább beszélgettünk cicául.

Lehet, hogy Bogi egy másik cicanyelvet tanult?

55. DORONGOLÁS

A tévében mindig vannak műsorok.

Gyerekeknek, felnőtteknek, nagyiknak, halaknak és Boginak is.

Igaz, Boginak mindegy, hogy mit néz.

Azt szereti, amit én.

Amikor az ölemben ül, simogatom, és durumbol vagy dörömböl…

Nem! Hehe…!

Dorongol.

Na, ezt kimondtam.

56. TÜKÖR

Megnéztem magam a tükörben a tetőmtől a talpamig.

Mindenki azt mondja, hogy szép vagyok.

Hát mi bennem a szép?

Azt nem látom, hogy belül mi a szép.

Akkor a tükörben mi a szép?

Ha én vagyok a tükörben, akkor a tükör szép vagy én?

A tükör szép.

Biztosan jó neki.

Most felhúzom Anyu papucsát, ami az Apué, hogy a tükör még szebb legyen.

Aztán megyek a másik tükör elé, mert az is fel kell díszítenem, ne szomorkodjon a sarokban.

57. KÖNYVEK

Nagyi vett nekem egy képeskönyvet, amit nagyon megköszöntem, mert így illik.

Én a képeket néztem, ő pedig a betűket kapcsolta össze nagyon ügyesen.

Ugyanazt mondta el, mit én a képekről úgyis kiolvastam.

Még most se értem, miért kellenek a betűk, amikor a képekről mindent le lehet olvasni.

Mégis gondolkodtam egy kicsit.

Vannak olyan könyvek, amikben nincsenek képek.

Tele van betűvel.

Ezek az unalmas könyvek.

De a felnőttek mégis ilyen könyveket olvasnak!

Ők a betűfalók.

Jól lehet lakni a betűktől?

58. ASZFALT

Közel vannak az útjavító gépek.

Anyu mondta, hogy aszfaltoznak.

Ne menjek közel, mert akkor beszívhatom a mérgező gázokat, és meghalhatok.

Nem mentem közel, de közelről néztem.

Láttam, hogy van ott néhány bácsi, és bizony nagyon bűzös minden, még füstje is van neki.

Hát ők meghalhatnak?

Nem, nem!

Odamentem, nagy volt a zaj, ezért kiabáltam, hogy ne csinálja tovább, mert megmérgesedik tőle.

Az egyik tiszta ruhájú bácsi odajött, és megkérdezte, hol lakom.

Nem volt nehéz megmutatni.

Nehezebbet is kérdezhetett volna.

Aztán hazaküldött Anyuhoz.

Gyorsan hazaszaladtam, nehogy Anyu megtudja, hol jártam.

59. CSALÁD

Ha nálunk Apu a családfő, akkor Anyu a családanyu, Nagyi a családnagyi, Robi a családrobi, én vagyok a családnusi.

És Bogi cicus?

Ő is a családunkhoz tartozik.

Van-e neki külön családfője, családtestvére?

Ha igen, hol vannak?

Ha nincsenek neki?

Akkor nagyon sajnálom.

Hogy tudnám elmagyarázni Boginak, hogy ő a mi családunkhoz tartozik.

60. CIKI

Elmentünk vásárolni a TESCO-ba.

Anyu szerint itt mindent lehet kapni.

Hát… pingvint és vízilovat nem láttam.

Apu megmutatott néhány helyet, ahol tévékamerák voltak.

Azt figyelték, ki mit vásárol. Integettem a tévének, hogy észre vegyék én nem vettem semmit.

Anyu azt kérte, hogy ne bohóckodjak.

Robi egy focit akart betenni a kocsiba.

Apu szerint előbb szét kell rúgni a jelenlegi labdáját.

Robi szomorúan vitte vissza a focit.

A tévé ezt is lefigyelte.

Nagyon ciki volt…

61. ANYUPIPŐKE

Anyuci egyik szandálja elszakadt a kertben.

Bejött mezítláb.

Én pedig behoztam a lakásba a jó szandált, és megkértem Aput, hogy keresse meg a másikat.

Ha jó Anyuci lábára, akkor újból vegye el feleségül, mert ez így van a Hamupipőkében.

Nem mondta meg, miért nem egyezett bele.

Szerintem Anyu nem lehet Anyupipőke, mert nincs neki két gonosz mostohatestvére.

Még egy sincs!

Apu megcsinálta Anyu szandálját.

Most várhatok jó sokáig, amíg újból a kertben hagyja.

62. SZÜLINAP

Még kettőt kell aludni, és akkor szülinapom lesz.

Ma lefeküdtem kétszer, egyszer aludtam is, de Nagyi szerint így nem érvényes.

Olyan furcsa dolgokat találnak ki a felnőttek.

Például nem mondják meg, mit vesznek a szülinapomra.

Most törhetem a fejem.

De amit én kitalálok, úgyse azt kapom.

Ha én felnőtt leszek, mindig előre megmondom magamnak, hadd örüljek még jobban.

63. CSIPKENUSIKA

Csipkerózsika száz évig aludt egyfolytában.

Elmaradt az összes szülinapja, névnapja, gyermeknapja.

Karácsonyra se kapott biciklit.

Nincs ez így jól.

Nálunk minden reggel csörög az óra, hogy ne aludjunk száz évig, és legyen szülinapunk.

Én nem leszek Csipkenusika!

64. FEKETE-FEHÉR

Nagyival régi dolgokról beszélgettünk.

Nem akartam elhinni, hogy kicsi korában a tévé még fekete és fehér volt, sőt gyerekcipőben járt.

Nagyon buta tévé lehetett.

Egyik lábán fehér, a másikon fekete cipő!

A Nagyi gyerekkorában, amikor olyan idős volt, mint én, nagyon hasonlított rám.

Ő mondta.

Akkor még nem élt Anyu se, én se!

Akkor honnan tudja, hogy hasonlított rám?

Én se mondom, hogy Nagyi gyerekkorában hasonlított rám, mert én még akkor nem éltem, nem emlékszem.

65. RÉGI

Mi volt akkor, amikor én még nem éltem?

Akkor is volt valami.

Először azt hittem, hogy akkor még nem volt semmi.

És akkor Apu, Anyu elkezdi mondani, hogy mi volt régen.

És amikor ők nem éltek, akkor is volt valami, amit ők se láttak soha.

De mégis meg lehet nézni a tévében!

Azóta is figyelem, hogy melyik csatorna fogja közvetíteni, milyen voltam én, amikor még meg se születtem.

66. LEVES

Anyu finom almalevest főzött.

Szedtem magamnak, de rossz tányért választottam, és felbillent.

Minden a szoknyámra ömlött, még a tányér is beledőlt.

Nagyon elszégyelltem magam.

Csak annyit mondott mindenki, hogy „Jaj, Istenem!”, meg még annyit, hogy „De ügyetlen vagy!”

Szerintem a tányér volt a buta.

Most már mindegy.

Lecseréltem a ruhám, és megettük a mákos tésztát is.

Ebéd után Anyu a fürdőszobában megtanított mosni, öblíteni.

Kézzel, mert az az igazi!

A szoknyámat kitettük száradni a napra.

Azt nem értem, hogy a múltkor Robi öntötte nadrágjára a húslevest, és mégsem tanította meg Anyu mosni.

Igaz, összeszidta.

Úgy látszik, hogy a mosás csak az almalevessel jár együtt.

67. LÖTYÖG

Sok vizet ittam, mert szomjas voltam.

Aztán még ittam, a maradékot pedig a fejemre öntöttem.

Nagyon meleg volt.

Kánikulának mondják.

Befutottam a kertből a hálószobába, hogy megtöröljem magam, és közben meglötyögősödött a hasam.

Mondtam Apunak, de nem hitte el.

Mondtam Anyunak, de nevetett rajta.

Robinak is megemlítettem.

Ő volt köztük a legokosabb, mert látta, hogy mennyi vizet ittam.

Mint egy orvos úgy mondta: „Kisasszony Ön sok folyadékot fogyasztott, az lötyög a hasában, de ne féljen, mert halak nem úszkálnak benne!”

68. RÖVIDEN

Azt mondta Apu, hogy a televízió hosszú szó, ezért mondják tévének.

A Debreceni Televízió is hosszú, ezért rövidítik így: DTV. Rövid még a PC, a DVD, a CD, a foci, az ovi, az isi… meg sok van még.

A csokit is megemlítette.

Szerintem a csoki az csokoládé, de mégsem az, mert a csoki sokkal kisebb, mint a csokoládé.

69. SEGÍTEK TERÍTENI

Balra teszem a kést a tányér mellé, és a kanalat jobbra teszem a villával.

Nem, fordítva!

Jobbra a kés és a kanál, balra a villa.

A második tányérnál ugyanígy.

Szemben van, áthajlok: balra van a villa, jobbra van a kanál és a kés.

A harmadik tányérnál szemben ugyanígy.

Odajött Anyu, és azt mondta: „Fordítva tedd, kislányom!”

Megfordítottam mindenhol. Jobbra volt a villa, balra volt a kanál és a kés.

Akkor jött Apu és mondta, hogy fordítva kell, mert balra van a villa, jobbra a kanál és a kés.

De én az előbb úgy csináltam.

Ez a bal kezem és ide tettem.

„Amikor teríted az asztalt, tessék körbejárni, úgy megállapítani, melyik bal, melyik a jobb oldal!”

Nem akartam szólni.

De igazán furcsa lenne, ha ebéd közben mindenki körbejárná az asztalt, és úgy keresné meg, melyik a bal és a jobb oldal!

70. IDŐJÁRÁS

Nyáron meleg van, télen hideg van.

Így tanultuk az óvodában.

Most nyár van, mégis fázom.

Igaz, az óvónéni nem mondta, hogy télen fázunk, nyáron melegünk van.

Tudom, hogy nem akart becsapni, mert akkor sokkal fontosabb dolga volt, és elfelejtette megemlíteni.

Anyu szerint fel kell vennem egy melegítőt.

Anyu ezt tudja, és megmondja. De akkor most Anyu többet tud, mint az óvónéni?

71. FEJFÁJÁS 1.

Nyár van, de ma hűvös van, és fáj a fejem.

Robi szerint, ha fáj a fejem, legalább tudom, hogy van fejem, mert egyébként oda se figyelnék rá.

Robi nem lenne jó orvos.

Igaz, addig nagyon sokat kellene tanulnia, és hátha megokosodna.

De ahogy én ismerem, akinek fájna a lába, azt írná rá a receptre, hogy figyeljen a lábára.

Pedig ha nem fáj, akkor minek figyeljen? Ha pedig már fáj, akkor hiába figyeli, mert nem múlik el tőle.

72. FEJFÁJÁS 2.

Anyu is tudja, hogy fáj a fejem.

Főzött nekem kamillateát, tett bele mézet és citromot.

Keksszel ittam meg a kerti nyugágyban, ahol mindig nyugi van.

Arra gondoltam, hogy holnap már biztosan nem lesznek felhők az égen, sütni fog a nap, és lehet játszani.

Észre se vettem, hogy van fejem, mert kiszállt belőle a fájdalom.

Nem figyeltem a fejemre.

Megfogtam.

Hurrá!

Megmaradt!

TARTALOMJEGYZÉK

1. Nusika (3)
2. Mobil (4)
3. Á-bé-cé (5)
4. Bogi (6)
5. Hő-á-zö (7)
6. Olvasás (8)
7. Hektor (9)
8. Varázsceruza (10)
9. Hercehurka (11)
10. Folyika (12)
11. Víz (13)
12. Sületlenség (14)
13. Számolás 1. (15)
14. Számolás 2. (16)
15. Való (17)
16. Megszokta (18)
17. Valóság 1. (19)
18. Valóság 2. (20)
19. Hangyák (21)
20. Hevesen (22)
21. Nem csúfolás (23)
22. Nagy leszek (24)
23. Aszpirin (25)
24. Barátnők (26)
25. Hölgy (27)
26. Jó étvágyat! (28)
27. Nusifoci (29)

28. Tündér (30)
29. Takarítás (31)
30. Látta (32)
31. Tompa (33)
32. Ivott (34)
33. Árnyék 1. (35)
34. Árnyék 2. (36)
35. Árnyék 3. (37)
36. Romantika (38)
37. Elveszett (39)
38. Levegő (40)
39. Karaté (41)
40. Tejfog (42)
41. Szúnyog (43
42. Locsolás (44)
43. Tejföl (45)
44. Papucs (46)
45. Pince (47)
46. Sziréna (48)
47. Hétvége (49)
48. Vörös (50)
49. Erika (51)
50. Vödör (52)
51. Hinta (53)
52. Álmos (54)
53. Iskolatáska (55)
54. Töff-töff (56)
55. Dorongolás (57)
56. Tükör (58)
57. Könyvek (59
58. Aszfalt (60)

59. Család (61)
60. Ciki (62)
61. Anyupipőke (63)
62. Szülinap (64)
63. Csipkenusika (65)
64. Fekete-fehér (66)
65. Régi (67)
66. Leves (68)
67. Lötyög (69)
68. Röviden (70)
69. Segítek teríteni (71)
70. Időjárás (72)
71. Fejfájás1. (73)
72. Fejfájás 2. (74)